Revista „Gând Bun”

Școala Gimnazială Nr. 82 București

Numărul 5

Mai - Iunie 2026

DIN CUPRINS

Editorial – La revedere clasa a VI-a 3
Dascăli care ne inspiră – Interviul ediției cu d-nul. prof. de Istorie, Neagu Mihai..... 4
În dialog – cu doamna prof. de Geografie, Bobe Maria 5
Pasiune și performanță – SPORTURI – Denis Flaugiu, elev de europene 6
Jurnal de călătorie – O călătorie în timp, Maramureș 7
Pagina de poezie – 10
Povești, povestiri, amintiri – 11
Verde la haz 14
Din viața de elev – Olimpiada de religie 15
Sfârșit de an școlar 16
Absolvenții claselor a VIII-a 18
Provocarea ediției: Orașul viitorului 21
Pagina ta de jurnal 22

Așteptăm sugestii pentru articole, materiale informative diverse de la noi din școală și nu numai, precum și alte contribuții la adresa de email:

revista.gandbun@gmail.com

Ilustrație realizată de
DECU Teodosia – a V-a D

**"GÂND BUN", REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI**

**Școala Gimnazială Nr.82
Strada Jean Steriadi 17, București 032494**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef: **DUMITRU Ana**
Redactor șef adjunct:
ȘERBAN-VOINEA Lorelei
Secretar General de redacție: **BÎCA Marian George**

Redactori:
STOIAN Teodora Maria
FRĂȚILĂ Amira Ioana
CIOCÂLTEA Ana Maria Ștefania
STUPARU Alessia
ENACHE Rania Andreea
OANCĂ Sofia Maria
DUMITRESCU Antonia
ENE Alexandra
SUSOI Alexia Teodora
LUMPAN Pavel – redactor extern – Cls. a VI-a E – Șc. Gimn. Nr. 75
GHIȚĂ GOGIU Petra – a VIII-a A

Ilustratori:
SEIDEL Karyna, **DUMITRESCU Antonia, DECU Teodosia**

Colaboratori prin corespondență:
BÎSTROI David– clasa a VII-a, Șc. Gimn. Nr. 200
MERFU Ioana – Clasa a VI-a B, Școala Gimnazială Nr. 75

Prof. coordonator:
Prof. Ed. Socială Dr. **GHIȚĂ Izabella**

Cu sprijinul deosebit al:
Prof. **BRATU Cosmin** – Director Școala Gimnazială Nr.82

La revedere clasa a VI-a! Redacția trece în clasa a VII-a!

Vrem nu vrem, vine vacanța mare, probabil cea mai așteptată dintre toate! La urma urmei, de ce nu ar fi?! Aproape trei luni de zile în care să nu faci nimic, doar să te joci, să ieși afară, să faci planuri pentru anul următor și, în unele cazuri, să mai lucrezi câteva exerciții.

Deși ne este greu, ne despărțim acum de clasa a VI-a, probabil cel mai frumos dintre anii petrecuți în școală. La toamnă, când vom intra în clasa a VII-a, poate vom avea mai mulți profesori, mai multe materii și poate chiar profesori noi la cele pe care le-am studiat deja.

Acum așteptăm, bineînțeles, vacanța de vară. Dar, ca și anul trecut, aceasta ne va trezi nostalgii. Îmi aduc aminte foarte clar sfârșitul clasei a V-a, ultima zi de școală, convorbirile lungi pe care le aveam după aceea: ce profesor o să fie la cutare materie? Va mai preda cutare profesor la clasa noastră? Multe întrebări ale căror răspunsuri le-am găsit doar în prima zi de școală, când ne-a anunțat doamna dirigintă lista de profesori, pe care o așteptasem cu atâta nerăbdare. La început ne-a fost greu să ne adaptăm din nou, mai ales că în clasa a V-a lucrurile ni se păreau mult mai ușoare. Acum, ne uităm în urmă și ne minunăm cu toții cât de repede au trecut primii doi ani de gimnaziu, și pare greu de crezut. Uneori, în pauze, conversațiile sunt interminabile pe această temă: „Îți mai aduci aminte de prima zi de școală?", „Mai știi când ne-a ascultat la ora cutare și n-a știut nimeni să răspundă?". Desigur, atunci nu ne erau prea dragi momentele respective, dar acum ni se par un motiv foarte bun de discuție.

De-a lungul anului, am mai adunat la "Portofoliu„ realizări, amintiri, momente bune și rele, certuri și împăcări.

Eu, personal, sunt tare mândră de rezultatele noastre, fie că a fost Campionatul Școlii, Concursul de Talente, Olimpiadele Județene și chiar o Olimpiadă Națională.

De-a lungul timpului, ne-am dat seama și noi cât de prețioase sunt momentele petrecute cu profesorii și colegii noștri. Chiar mă gândeam într-o zi: „Oare când o să venim în vizită ca liceeni, ce clasă va învăța aici?". Priveam clasa în ansamblu, dulapurile din spate pe care se aflau o icoană, cele două cupe și diplomele de la Campionatul Școlii și câteva proiecte. Tabla albă pe care au fost scrise atâtea exerciții și care ne-a mai creat și probleme uneori. Perdelele vișinii strânse frumos, băncile în care ne-am petrecut atâta timp și care ne-au ținut tovărășie ori de câte ori am avut nevoie, pe care am muncit la atâtea teste, proiecte și teme. Și în final, catedra. Câte amintiri erau legate de ea! De câte ori nu am venit noi lângă ea la ascultare, de câte ori nu am prezentat proiecte, ne-au chemat profesorii să ne arate testele și câte și mai câte.

Ne vom întoarce din nou la toamnă. Mai mari, mai îndrăzneți și, sper, mai sârguincioși. Clasa a VII-a ne va aduce și ea alte amintiri, alte momente și multe alte cunoștințe. Despărțirea ce va avea loc în doar trei săptămâni va fi probabil foarte grea, deoarece nu ne vom lua la revedere doar de la colegi, pe care îi vom revedea în toamnă, ci și de unii profesori. Colegii noștri, care termină acum gimnaziul și își iau „La revedere!" de la Școala 82, ne-au fost, unii dintre ei, și prieteni. Iar promisiunile, ei bine, nu vor fi nici ele uitate: „Să ne vizitați și pe noi la toamnă!" și „Să mă suni în vacanță!" sunt probabil cel mai frecvent întâlnite printre elevii de gimnaziu.

Cine știe, la toamnă vom vedea dacă aceste promisiuni au fost respectate, dar până atunci, noi vom încerca pe cât posibil să păstrăm vii toate amintirile de până acum.

***Ana Dumitru* – Clasa a VI-a B**

INTERVIUL EDIȚIEI

Sunt unii profesori care, deși la început ni se par severi sau exigenți, sunt în realitate dascăli foarte dedicați și atenți cu elevii. Toți elevii, cred eu, au în minte un astfel de profesor atunci când li se prezintă aceste aspecte pentru că, deși pentru unii poate părea de neînțeles, asta este ”mania” elevilor, mai ales a celor din gimnaziu, când părerile celorlalți pot influența foarte mult modul în care percepem o persoană și cred că majoritatea colegilor noștri știu asta, dar nu strică să le reamintim. Domnul profesor de istorie, Neagu Mihai, este un astfel de profesor și ne-a făcut plăcere să stăm de vorbă cu domnia sa. Iată mai jos interviul pe care ni l-a acordat.

REPORTER: Domnule profesor, am vrea să începem acest interviu cu o întrebare, aș putea spune, comună, dar foarte importantă pentru discuția noastră: cine va inspirat să deveniți profesor?

D-nul prof. Neagu Mihai: Să spunem... profesorii din liceu.

REPORTER: Și ce considerați dumneavoastră că trebuie să învețe un elev de la profesorii săi? Dar un profesor de la elevii săi?

D-nul prof. N. M.: Elevii de la profesori ar trebui să învețe bunul simț, ideea de a încerca să nu deranjezi prea tare, iar profesorii de la elevi ar trebui să învețe lucruri pe care nu le știu, adică pot fi și lucruri pe care tu le-ai citit sau care te interesează și pe care eu să nu le cunosc.

REPORTER: Cum credeți că se construiește relația profesor-elev?

D-nul prof. N. M.: Consider că este important să se mențină disciplina la clasă, dar asta nu trebuie să se transforme într-un război. Trebuie să știi să mai faci și o glumă, păstrând însă întotdeauna o situație în care autoritatea profesorului să nu fie știrbită.

REPORTER: Dar ce v-ar plăcea să vedeți mai mult la elevii dumneavoastră? Mai multă disciplină? Mai mult interes?

D-nul prof. N. M.: Mai multă implicare, dar nu neapărat în subiectele din programă. Poate fi prezentarea unor subiecte istorice, spre exemplu.

REPORTER: Dacă tot vorbim despre subiecte istorice, aș vrea să vă întreb, dacă ați putea călători în timp, ce perioadă istorică ați alege?

D-nul prof. N. M:: Dacă aș merge pe imaginație, cred că Evul Mediu sau perioada interbelică românească sunt perioade în care mi-ar plăcea să trăiesc. Însă, deși poate părea absurd, consider că perioada contemporană este cea mai bună perioadă istorică în care am putea trăi, având în vedere că imaginea generală era, în alte epoci, creionată după imaginea celor importanți în societate, și era foarte puțin probabil ca oricare dintre noi să se fi născut în această categorie socială. Era mai probabil să facem parte din categoria a căror speranță de viață era mult mai mică și care nu aveau atâtea posibilități.

REPORTER: Foarte posibil! Acum însă, pentru a încheia, ne puteți spune, vă rog, de ce ați acceptat acest interviu?

D-nul prof. N. M.: Consider că faceți o treabă foarte bună și a fost o plăcere să fiu și eu... întrebat!

REPORTER: Vă mulțumim, atât pentru interviu, cât și pentru că ne sunteți dascăl!

La final de clasa a VI-a...

... câteva cuvinte din partea doamnei profesoare de geografie BOBE MARIA

REPORTER: Doamna profesoară, acesta fiind ultimul interviu cu un profesor pe care îl vom realiza în clasa a VI-a. Aș dori să vă punem câteva întrebări, unele care țin și de disciplina pe care o predați, și anume geografia, o știință foarte fascinantă după părerea mea, pe care, ca elev, o îndrăgesc foarte mult, altele despre ce înseamnă să fii profesor. Pentru a începe discuția noastră, ne puteți spune, vă rog, cine va inspirat să deveniți profesoară?

D-na prof. Bobe Maria: Dorința mea de a ajunge profesoară s-a datorat faptului că mi-a plăcut și îmi place să lucrez cu copiii.

REPORTER: Dar ce materii vă plăceau când erați în gimnaziu și ce materii nu vă plăceau?

D-na prof. B.M.: Mi-au plăcut româna, franceza, istoria și geografia. Îmi aduc aminte că la orele de geografie doamna mea profesoară desena pe tablă hărțile, iar la rândul nostru trebuia să le copiem. Ce nu mi-a plăcut... matematica!

REPORTER: Și bănuiesc că era destul de greu... Dar, vorbind de elevi și profesori, ce credeți că ar trebui să învățăm noi, ca elevi, de la domnii profesori și ce ar trebui domnii profesori să învețe de la noi?

D-na prof. B.M.: Cred că elevii de la profesori ar trebui să învețe mai ales cum să supraviețuiască secolului XXI, adică erei digitale și, desigur, provocărilor din aceste vremuri, iar profesorii de la elevi mai ales datele legate de informatică.

REPORTER: Și acum, iată o întrebare legată de geografie: dacă ați putea călători oriunde în lume, într-o țară în care nu ați mai fost, care ar fi aceea?

D-na prof. B.M.: Cu siguranță China, deoarece mi se pare o țară fascinantă. La urma urmei, pare mai degrabă de pe o altă planetă. Eu chiar am avut un elev care a studiat acolo. A învățat chineză și mai fusese în excursii pe acolo. China este, într-adevăr, o țară foarte dezvoltată și din punct de vedere economic.

REPORTER: Și eu cred același lucru. Revenind însă puțin la școală, ce ați vrea să vedeți mai des la elevii dumneavoastră?

D-na prof. B.M.: În primul rând, elevii să știe că le vrem binele, pentru că un elev este ca un bloc: îl ”construiești” cărămidă cu cărămidă.

REPORTER: Și cum v-ar plăcea să vă țină elevii minte peste ani?

D-na prof. B.M.: Ca un om care a încercat să se apropie de ei, a încercat să îi ajute, le-a dorit binele, i-a iertat, pentru că, dacă stau să mă gândesc, la câte lucruri s-au întâmplat, câte au fost de iertat...

REPORTER: Vă mulțumim mult, doamna profesoară. Am ajuns la finalul discuției noastre. Ne-ar plăcea să ne spuneți de ce ați fost de acord să ne răspundeți la aceste întrebări?

D-na prof. B.M.: Eu sper ca acest interviu să fie un fel de a transmite câteva gânduri către elevi, poate le va fi de folos, pentru că de geografie este nevoie în continuare. Specificul etnic, studierea Pământului, problemele de poluare... sunt probleme la care ar trebui să se găsească soluții. În plus, să nu uităm că geografia ne ajută să ne orientăm.

REPORTER: Cu siguranță! Ei bine, vă dorim o zi frumoasă și vă mulțumim încă o dată că ați acceptat acest interviu. Până la urmă, numele revistei este „Gând Bun”, iar noi suntem mesagerii acestui gând.

SPORTURI

Pasiune pură

Denis Flaugiu, bronz pe podium la Campionatul European de Kempo 2026

Fac kickboxing de un an de zile și m-am antrenat intens la multiple cluburi sportive pentru a câștiga medalia de bronz la Campionatul European de Kempo și locul 5 la Campionatul Național de Kempo.

Pentru mine, sportul înseamnă un moment de plăcere și de libertate, un moment în care pot face ce îmi doresc.

Am ales kempo deoarece are mai multe divizii de competiții și este promovat în toată lumea.

Nu mă văd nefăcând sport, deoarece este ceea ce îmi place, iar in viitor poate voi avea si lupte pe reguli de box. Îmi doresc mult acest lucru.

Voi continua să fac kickboxing și poate voi practica și box în viitorul apropiat, deoarece doresc să am un plan de durată și poate și o carieră în asta.

Acum am absolvit clasa a VIII-a și consider că sunt pregătit pentru examenul de trecere la liceu, deoarece mi-am echilibrat programul în așa fel încât să am timp pentru toate. Sportul m-a ajutat să am încredere în mine și să îmi gestionez emoțiile mai bine, și nu doar în ring, ci și în viața de zi cu zi.

Celor care intră anul acesta în clasa a VIII-a și vor susține examenul de admitere la liceu anul viitor le spun să nu se panicheze și să fie calmi pentru a nu uita ce au învățat până acum, iar celor care vor intra în clasa a V-a să fie cuminți și să prețuiască momentele din școală, pentru că va trece repede.

Denis Flaugiu, a VIII-a D

O călătorie în timp, Maramureș

Ce poate face un copil de 12 ani în vacanța de vară? Se poate juca, desigur. Poate merge la bunici. Dar nu mai interesant ar fi să facă o excursie într-un loc pe care nu l-a mai vizitat, pe care nu l-a mai explorat?

Sigur că da! Așadar, de ce nu o călătorie de câteva zile în… Maramureș?! Știam deja că Maramureșul este un loc special din mai multe puncte de vedere, așa că nu am stat prea mult pe gânduri și am pornit la drum.

Pe parcursul excursiei am făcut și câteva opriri: prima a fost la Muzeul Județean de Mineralogie „Victor Gorduza" din Baia Mare, iar a doua la Muzeul Județean de Etnografie și Artă Populară Maramureș, două muzee care s-au dovedit a fi foarte interesante atât din punct de vedere istoric, cât și din punct de vedere al îmbogățirii culturii generale.

Muzeul de Mineralogie a fost fondat în anul 1968 de dl. prof. Victor Gorduza și în prezent deține peste 19000 de piese, expuse fiind însă doar 1000. Îmi plac foarte mult pietrele, așa că am profitat de ocazie și am admirat pe îndelete toate exponatele. M-au surprins în mod special pietrele fosforescente, expuse separat, într-o vitrină întunecoasă, pentru a putea fi observate mai bine, iar acum pot spune cu încântare că nu m-aș plictisi nici dacă aș sta o zi întreagă în acest muzeu. A fost într-adevăr o experiență interesantă, am învățat mai multe despre pământul pe care călcăm neștiind ce se află sub scoarța terestră. Ca după o adevărată lecție de geografie, am rămas cu informații pe care nu le învățăm doar la orele de la școală, ci și în teren. Am citit toate plăcuțele informative despre tipurile de sol, de roci calcaroase, minerale, cuarțite, carbonați și multe altele. Aproape că nu ne venea să credem că ceea ce vedeam acolo a fost luat din minele și pământul țării noastre. Este extraordinar ce poate exista în pământ, sub scoarță!

Am continuat călătoria și am ajuns la Muzeul de Etnografie din Baia Mare, muzeu ce prezintă cele patru zone etnografice din Maramureș: Chioar, Maramureșul Istoric, Lăpuș și Codru. Cei care intră pe porțile acestuia pot admira atât case, cât și obiecte ce reflectă obiceiurile specifice zonei, respectiv haine tradiționale, ștergare și obiecte de uz casnic, majoritatea datând din secolele XVIII-XX. Tot ceea ce am văzut m-a dus cu gândul la poveștile cu întâmplări de odinioară, în care era foarte bine descrisă viața satului românesc. Mergând de la o casă la alta m-am gândit destul de mult la oamenii care locuiau pe vremuri în aceste locuințe de chirpici, de lemn sau cărămidă, și care au trăit cu mult mai puțin decât noi. Au fost, este drept, și lucruri ce m-au surprins de-a dreptul, cum ar fi faptul că, în secolul al XIX-lea, o școală servea ca loc de studiu, dar și ca locuință pentru dascăl. Toate casele aveau podea de lut și nu-i de mirare că era destul de răcoare prin cămărușele înțesate de costume populare, panouri cu explicații și manechine ce închipuiau personaje în poveștile imaginate de vizitatori. Recunosc că nici eu nu știam denumirile tuturor obiectelor, mare parte cu mecanisme ciudate, făcute din lemn și metal. Mi s-a părut foarte frumos că se putea intra în case, ceea ce înlesnea vizitatorului aflarea multor detalii despre fiecare obiect expus. Mi-a plăcut foarte mult vizita la acest muzeu: fiecare casă era, de fapt, un muzeu în miniatură.

Eh, am studiat și geografie și limba română și istorie, toate în doar două zile! Dar chiar și așa, nu am văzut tot ce era de văzut. Sper să mai am ocazia să trec pe aici. Ne-a părut rău că a trebuit să mergem mai departe, lăsând în urmă aceste minunate obiective ale Maramureșului. Aș recomanda oricui vizitarea acestor locuri și nu numai, deoarece moștenirea culturală pe care am descoperit-o aici a fost de-a dreptul încântătoare.

Ana Dumitru – Clasa a VI-a B

O altfel de călătorie... cele mai frumoase amintiri

Cred că gimnaziul este una dintre cele mai frumoase perioade din viața de școlar. Deja bate la ușă adolescența, când se leagă prietenii, se creează amintiri, au loc certuri și împăcări. Dar până la urmă, de ce ne vom aminti noi când va cădea cortina peste cei patru ani de gimnaziu? De premiile la olimpiade, de realizări, de activitățile extrașcolare? Sau de excursii, ascultări, momentele amuzante petrecute alături de colegi? Unii vor spune că prima variantă, alții că a doua, dar, la urma urmei, eu cred că ambele.

La rândul meu, îmi amintesc cu drag de prima olimpiadă, de emoțiile de la premieri, de extenuarea după prima etapă națională și de vestea calificării la etapele județene. Dar, pe lângă toate acestea, îmi amintesc de primele două săptămâni din clasa a V-a, de excursiile cu clasa, de ultimele săptămâni înainte de vacanțe, de bradul de Crăciun împodobit în clasă, de chitara din tren și de ultima zi de școală, pe care am petrecut-o în curte, alături de ceilalți colegi, amuzându-ne pe seama atâtor și atâtor momente, fără a reuși să dezlegăm misterul „Cum a trecut timpul așa de repede?”.

Anul acesta, lucrurile stau puțin diferit pentru că deja avem prieteni de la clase mai mari, care își iau anul acesta adio de la clasa a VIII-a. Promisiuni, îmbrățișări și chiar câteva lacrimi până la următoarea revedere. Noi ne bucurăm însă cât suntem împreună, avem planuri mari pentru clasa a VII-a pe care sperăm să le putem duce la îndeplinire și sperăm ca, la finalul gimnaziului, să ne amintim cu drag și de ele.

Note mai bune, cu siguranță sperăm să avem și anul viitor și cred că așteptăm cu toții prima notă de „10” din clasa a VII-a, dar pe lângă toate acestea, deja ne gândim la proiecte, la evenimente și avem speranța că le vom putea realiza pe toate la momentul lor. Dar ne este teamă că uneori timpul trece prea repede, iar noi nu apucăm să stăm destul cu toți colegii, să ne bucurăm de experiențele pe care le-am acumulat.

Astăzi am asistat și la „Ultimul clopoțel”, momentul ce marchează închiderea cursurilor pentru elevii din ultimul an de gimnaziu. Cred că a fost foarte emoționant și chiar și noi, deși suntem încă mici, nu ne-am putut abține din a privi scena aceea. Ne gândeam: „Oare așa o să fie și la noi peste doi ani?”, dar răspunsul îl vom afla doar atunci. Mai este destul timp, dar așa am crezut că va fi și la începutul clasei a V-a, și uite că în doar trei luni vom intra în clasa a VII-a. Suntem nerăbdători să aflăm cum sunt aceste două materii pe care am aflat de la colegii mai mari că le vom studia: chimia și latina, dar suntem conștienți că materia se va îngreuna, va fi nevoie de mai multă muncă. Nu știu dacă mi se pare ceva de speriat neapărat. Da, materia se va îngreuna, dar și noi vom fi mai mari.

Cred că totuși vom reuși cumva, la fel ca toți elevii, să trecem de aceste etape, mai ușor sau mai greu, depinde de fiecare.

Acum însă avem un mesaj pentru absolvenți: În primul rând, succes mai departe! Nu renunța la visurile tale și continuă să creezi amintiri, la fel cum ai făcut, cel mai probabil, și în cei patru ani (sau mai mulți) în care ai fost elev al Școlii 82, căci începerea liceului, deși va fi o nouă etapă pentru tine, va reprezenta o filă foarte importantă și în povestea ta.

Ana Dumitru **– Clasa a VI-a B**

Elevii clasei a VI-a B de-a lungul timpului

Clasa a V-a B, a VI-a B... În curând, a VII-a B și apoi a VIII-a B...

Ultimul clopoțel

De ***Pavel Lumpan*** – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

Afară vremea s-a-ncălzit
Școala aproape s-a sfârșit
În curând se va termina
Și va începe vacanța

Copiii de școală vor uita,
Și în vacanță vor pleca
Ei bine se vor distra
Dar cu toții vor realiza
Că și vacanța se va termina

Deci trebuie să te distrezi
Căci în trei luni, școala din nou ai s-o revezi
În casă deloc să nu stați
Și de vacanță voi să profitați!

Zgomotul din pădure

Maria și Ruxandra se plimbau liniștite prin pădure într-o după-amiază liniștită de toamnă. Copacii foșneau în bătaia vântului iar frunzele ruginii acopereau poteca îngustă. Aerul era răcoros, iar pădurea părea liniștită și misterioasă...

Deodată, cele două fete au auzit în spatele lor un zgomot puternic venind dinspre niște tufișuri. Fetele s-au oprit speriate și s-au privit fără să scoată niciun cuvânt. Ce putea fi? Maria s-a dat înapoi, în timp ce Ruxandra încerca să își dea seama de la ce sau de la cine venea zgomotul. Inimile le băteau așa de tare, încât mai-mai să le sară din piept.

După câteva clipe, din desiș ieși un cățeluș. Cele două au început să râdă ușurate. I-au dat o parte din pachetul lor de mâncare și niște apă, după care, controlând să nu fie cineva care l-a pierdut, îl luară acasă.

În acea zi, Maria și Ruxandra au înțeles că frica ne face să ne imaginăm lucruri mult mai periculoase decât sunt în realitate.

***Rania Enache* – Clasa a VI-a B**

Primăvara în grădină

Știți sentimentul acela când totul înverzește în jur, iar soarele strălucește din nou la fel de mult ca înainte și simți că ușor-ușor învii și tu?

Asta se întâmplă primăvara!

Ciripitul păsărilor, mirosurile mirobolante ale florilor și până și glasurile copiilor ce se aud chiuind și bucurându-se încă puțin de copilărie, fac ca acest anotimp să fie cât se poate de frumos și perfect.

Când simți noroiul de sub degete după ce te-ai jucat câteva ceasuri în grădina bunicilor. Când bunicul te ajută să îți plantezi lalelele iar tu îți spui că te descurcai și singur, dar ți-e rușine să îi spui asta. Vine și bunica. Te iubește ca pe ochii din cap și te cheamă să mănânci la umbra unui vișin bătrân. Îți prepară toate bucatele de care știe că îți plac...

Și uite așa trece timpul. Ai putut să vezi copacul pe care l-ai plantat, să-l vezi cum crește. Ai putut să vezi cum grădina își schimbă veșmântul verde de vară cu haina colorată de toamnă, cum reînvie în fiecare primăvară. Ai avut ocazia să îți plantezi fiecare sentiment și gând în această grădină. Să te bucuri de acest peisaj, dar și de copilărie, care, ușor-ușor, își va lua adio și de la noi.

***Teodora Stoian* – Clasa a VI-a B**

Căprioara

Într-o amiază aurie de primăvară, doi buni prieteni mergeau printr-o pădure deasă. Aerul era proaspăt, iar păsările ciripeau în timp ce, din satul din apropiere, se auzeau copiii ce se distrau pe o câmpie din împrejurimi. Copacii aveau acum coroane stufoase, și păreau mai degrabă niște uriași ce păstrau liniștea și armonia în timp ce soarele arzător își strecura razele calde printre ramurile acestora.

Cei doi prieteni se bucurau de parfumul florilor și de adierea vântului, iar liniștea cuprinsese toată pădurea. Păsările nu mai cântau, frunzele nu mai foșneau. De fapt, nu se mai auzea niciun sunet.

Din depărtare se auzi un zgomot puternic. Cei doi băieți speriați fug încotro apucă, încercând să dea de urma sunetului. Descoperă un pui de căprioară ce avea piciorul prins între două ramuri doborâte de vânt. Micuțul pui avea o blană foarte frumoasă, decorată cu pete albe ca laptele. Ochii mari, negri ca două mărgele, priveau lumea cu o curiozitate timidă.

Cei doi l-au ajutat pe bietul pui să scape, iar după ce a fugit înapoi în codrul des, aceștia i-au făcut, cu ochii înlăcrimați, cu mâna.

***Sofia Oancă* – Clasa a VI-a A**

Vacanța de vară

După luni întregi de teme, de teste și de trezit dimineața devreme, în sfârșit se apropie vacanța de vară. Cred că mulți dintre noi numărăm deja zilele până la ultimul sunet al clopoțelului de la școală.

Vacanța de vară este perioada în care putem să ne odihnim și să facem lucrurile care ne plac. Unii dintre noi vor merge la mare, alții la bunici, iar alții vor merge în excursii cu familia. Eu cred că cel mai important este să profităm de timpul liber și să ne bucurăm de fiecare zi a vacanței de vară.

Pe lângă distracție, vacanța de vară este și o ocazie bună să încercăm lucruri noi. Putem să învățăm să mergem mai bine pe bicicletă, să citim o carte interesantă, să practicăm un sport sau să petrecem mai mult timp cu prietenii noștri. De multe ori, cele mai frumoase amintiri nu sunt din locuri scumpe, ci din momente simple petrecute alături de oamenii dragi.

Totuși, nu trebuie să uităm complet de școală. Dacă mai citim din când în când sau repetăm câte ceva, ne va fi mai ușor când începe noul an școlar.

Pentru mine, vacanța de vară înseamnă libertate, aventură și timp petrecut afară. Abia aștept zilele lungi și însorite, serile petrecute cu prietenii mei și toate experiențele noi care mă așteaptă în vacanța de vară.

Vă doresc tuturor o vacanță de vară frumoasă, plină de distracție, relaxare și multe amintiri de neuitat!

***Alessia Stuparu*– Clasa a VI-a A**

Eroii noștri

Eu cunosc o persoană pe care ar trebui să o apreciez mai mult. Nu este doar o mamă care are grijă de copiii ei, ci și o eroină pentru țestoase, broaște, șerpi și multe altele. Mama mea este biolog de mediu și se ocupă cu sănătatea și siguranța pe șantierele pe care lucrează. Ea s-a ocupat și de supravegherea terenurilor unde astăzi se află cele mai mari eoliene din România.

Ocupându-se cu toate aceste proiecte și muncind de trei ori mai mult decât ar trebui, mama mea ne îngrijește și pe mine și pe sora mea mai mică, dar nu uită niciodată de micile creaturi pe care trebuie să le protejeze.

Fiind plecată majoritatea timpului, eu nu petrec foarte mult timp cu ea, dar sper ca atunci când va citi asta să fie acasă. Ea poate rezista pe orice vreme lângă acele utilaje, de aceea eu consider că este o persoană foarte curajoasă, puternică și rezistentă, de aceea eu consider că este un erou adevărat și îi dedic acest subiect ei.

Iar dacă aveți posibilitatea, duceți-vă și spuneți-i mamei voastre că o iubiți, pentru că niciodată nu știi cât timp poți petrece cu ea.

Lorelei Șerban-Voinea – **Clasa a VI-a B**

Eroul meu nu este un personaj din cărți sau din filme, ci este o persoană reală. Face parte din grupul „Salvamont Argeș”, alături de alte persoane care își dedică viața salvărilor pe munte.

Acest domn (pe nume Alin Grigore) nu este doar salvator montan, ci și cântăreț. L-am cunoscut în aprilie 2024, la fosta cabană Valea Sâmbetei. De atunci am păstrat legătura.

Trecând însă la subiect: am ales să scriu despre dumnealui deoarece mi se pare că toți oamenii care fac parte din acest serviciu își pun viața în pericol aproape la fel de mult precum pompierii.

Am văzut de multe ori, când coborau cu persoane rătăcite prin ploaie, grindină sau ninsoare la orice oră, dar cu toții își păstrau calmul și mergeau mai departe, chiar dacă, cu siguranță, le-ar fi fost mai ușor să doarmă liniștiți la dânșii acasă.

Totuși, până să ajungă aici, au parte de o inițiere drastică, menită să îi pregătească pentru orice situație care, pentru victimă, poate face diferența dintre viață și moarte.

În orice caz, prietenul nostru are multe alte calități, printre care și povestitul. Multe pățanii ne-a mai povestit când coboram, prin ceață și ploaie, prin Iezer-Păpușa, munți pe care i-am colindat mult î timpul petrecut acolo. A fost o experiență foarte frumoasă, deoarece a fost și prima noapte în care am dormit la un refugiu. Cred că nu voi uita niciodată seara aceea, când am ieșit tiptil afară noaptea târziu și ne-am uitat la stele. Ne era frică de urși, dar dorința de a admira priveliștea a fost mai puternică decât a sta închiși în refugiu.

Cred că aceste persoane au întotdeauna ceva de oferit, iar, așa cum spune un vers din Imnul Salvamont: „Din dragoste de oameni schimbi destine”.

Ana Dumitru **– clasa a VI-a B**

SĂ RÂDEM ÎMPREUNĂ

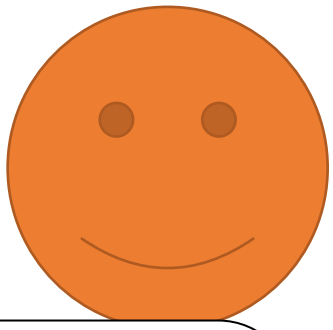

Replicile elevilor de care o să ne fie cel mai dor

„Vedeți că vine domnu'!"

„Îmi dai și mie să copiez tema?"

„Mă ajuți și pe mine cu exercițiul X?"

„Am luat 10!!!!!"

„Să-mi dai și mie la test!"

„Când intră doamna-n clasă, o aplaudăm!"

Replicile profesorilor de care o să ne fie cel mai dor

„Ora viitoare vă ascult!"

„Haideți măi că testul a fost ușor!"

„Așa să faci și data viitoare!"

„O să vă dau un punct în plus la test!

„Foarte bine: 10!"

Replicile anului

„Nu mai vorbiți, că minus primiți..."

„...așază frumușel buretele, ă, beretul lui Goe...."

NOTEAZĂ ȘI TU "PERLE" DE LA ȘCOALĂ AICI

Elevii Școlii 82: Diplome la Olimpiada de Religie!

În data de 3 iunie 2026 s-a organizat, la Biserica „Acoperământul Maicii Domnului” premierea Olimpiadei de Religie și a Olimpiadei de Cultură și Spiritualite. Elevii școlii noastre au obținut în cadrul premierii pentru Olimpiade de Religie, trei premii, de care suntem foarte mândri: Dumitru Ana (clasa a VI-a B) – Premiul I; Brihoianu Andreea (clasa a VI-a C) – Premiul II și Niță Antonia (clasa a VII-a B) – Premiul III.

Am participat la rândul meu la acest eveniment, în cadrul căruia au fost premiați peste 240 de elevi de gimnaziu și liceu, participanți la cele două olimpiade. Personal, a fost o experiență foarte frumoasă, deoarece mi-am dovedit că, prin muncă și atenție, să iei Premiul I nu este imposibil. Anul trecut, atât eu cât și colega mea Andreea am obținut Premiul III la aceeași olimpiadă. Evoluția ni s-a părut frumoasă, deoarece, deși acest concurs poate părea unul relativ ușor, nu este deloc așa. Etapa județeană presupune multă muncă, mai ales pentru partea de eseu, dar la final, când poți merge să îți iei diploma, totul a meritat, deoarece ai reprezentat atât clasa, cât și școala, iar toate acestea te determină să îți promiți că anul următor vei munci mai mult, ca să poți ajunge până la ultima fază: etapa națională, cea la care toți, sau majoritatea elevilor olimpici visează să participe. Munca este, cum am spus mai sus, pe măsură, dar merită.

Acestea nu sunt singurele premii obținute de elevii Școlii 82 la olimpiade școlare, dar de acestea vom menționa altă dată. Deocamdată, ne mândrim cu rezultatele la religie!

Mulțumim domnilor profesori îndrumători!

***Ana Dumitru* – Clasa a VI-a B**

Dumitru Ana – Clasa a VI-a B

Brihoianu Andreea – Clasa a VI-a C

Redactorii ”Gând bun”, voluntari pricepuți.

La pregătirile pentru festivitatea de închidere a anului școlar.

Pregătirile pentru sfârșitul de an școlar au început în urmă cu aproximativ trei săptămâni.

S-a stabilit ca și echipa de redacție a revistei ”Gând Bun” să se implice în decorarea podiumului pe care vor urca premianții din acest an școlar. Am înțeles că s-a stabilit grafica, s-a făcut o listă cu materiale, s-a strâns echipa, s-a făcut rost de materiale. Apoi, i-am văzut pe hărnicuții de la 6B că s-au apucat de treabă.

Fără prea multe cuvinte, vă las să înțelegeți singuri, din galeria de imagini de mai jos, cum a decurs procesul vopsirii scenei și să admirați rezultatul. Eu una am fost foarte impresionată.

Mulțumim domnilor directori, doamnei administrator, domnului profesor Șerban Gabriel, doamnele de serviciu, domnilor portari care au susținut și încurajat hărnicuții din redacție să facă această treabă de care ne-am bucurat și noi, și alături de colegii mei și de celorlalți profesori care au apreciat munca voluntarilor pricepuți îi felicit pentru cât de frumos am vopsit podiumul nostru de premiere.

***Petra Ghiță Gogiu* – Clasa a VIII-a A**

#Școala82
Din nou curtea școlii plină de elevi, după trei ani de renovare

Sfârșitul de an școlar 2025-2026 a fost un moment unic și emoționant pentru toți elevii Școlii Gimnaziale Nr.82 din capitală. După mai bine de trei ani de renovări și șantier, în care festivitățile de premiere s-au făcut în clasă, a venit din nou momentul ca toți elevii să se regăsească împreună în curtea școlii, iar premianții să urce pe podiumul de premiere.

Momentul festiv a fost deschis de recitalul elevului școlii noastre, Luca Popovici, și de olimpicii care au adus premii la Limba și Literatura Română, la Limba Engleză, la Chimie, la Biologie, la Tehnologie, precum și la competiții sportive precum fotbal, volei fete și fotbal feminin.

Momente emoționante au fost și anunțarea celor doi șefi de promoție din acest an școlar, Belciug Alexandru și Jantovan Amalia, ambii de la clasa doamnei Simona Anton, a VIII-a C, precum și urcarea pe podium atât a premianților, cât și a întregii clase, la clasele a VIII-a pentru a-și lua rămas bun de la Școala 82.

***Petra Ghiță Gogiu* – Clasa a VIII-a A**

La revedere, gimnaziu!
Bun găsit, liceu!

Absolvenții clasei a VIII-a A, Diriginte - doamna profesoară Nuță Mihaela

Patru ani de gimnaziu au trecut într-o clipă. Mulțumim profesorilor care ne-au ghidat pașii și colegilor alături de care am râs și am învățat. Succes tuturor la liceu!

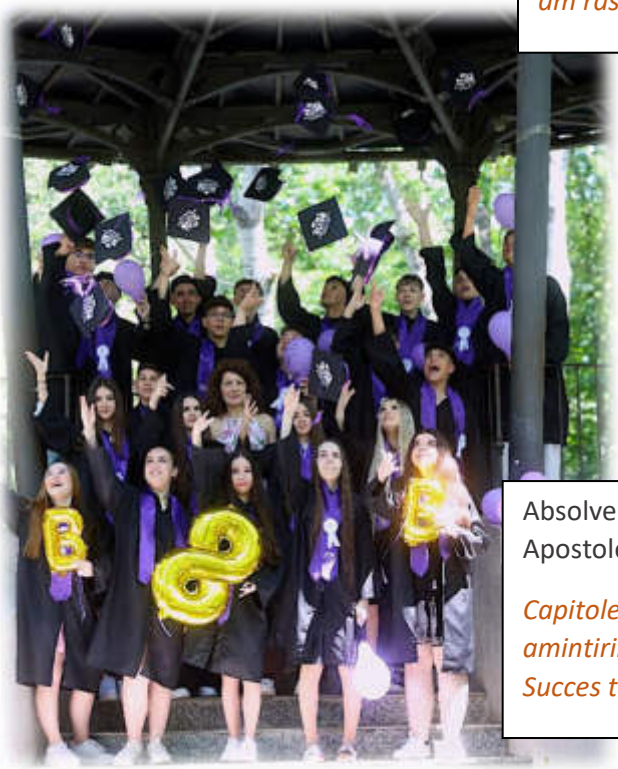

Absolvenții clasei a VIII-a B, Diriginte - doamna profesoară Apostolescu Elena

Capitole noi ne așteaptă! Recunoscători pentru toate amintirile din gimnaziu și pregătiți pentru ce urmează. Succes tuturor pe mai departe!

Absolvenții clasei a VIII-a C, Diriginte - doamna profesoară Anton Simona

Privim înapoi cu drag la fiecare pauză, test și zâmbet împărțit în clasă. Am crescut împreună, iar amintirile din gimnaziu vor rămâne mereu o parte din noi. Felicitări, promoția noastră!

Absolvenții clasei a VIII-a D, Diriginte - doamna profesoară Bran Ancuța

Oficial absolvenți de gimnaziu! Mulțumim tuturor celor care au făcut acești ani de neuitat. Urmează liceul! Baftă tuturor!

Absolvenții clasei a VIII-a E, Diriginte - doamna profesoară Drapciug Mihaela

Am intrat copii și plecăm adolescenți. Mulțumim fiecărui coleg pentru pauzele memorabile. Să ne vedem cu bine la liceele dorite!

Pregătită de clasa a V-a, vine noua generație!

Orașul viitorului!

Întrebat de doamna profesoară de geografie, Bobe Maria, cum cred eu că va arăta orașul viitorului?, iată cum am răspuns:

În orașul viitorului vor fi:

1. Zero emisii: clădirile vor produce mai multă energie decât va fi consumată prin panouri solare integrate în ferestre;
2. Resurse regenerabile: eu cred că în viitor energia va proveni exclusiv din surse eoliene, panouri solare etc.
3. Gestionarea deșeurilor: colectarea va fi automatizată și se vor folosi tuburi subterane cu vid și reciclare 100% AI.
4. Economisire „circulară”: Apa de ploaie va fi filtrată și reutilizată complet pentru irigații.
5. Zgârie-norii: Clădirile înalte vor fi acoperite cu păduri verticale ce vor absorbi CO2 și vor produce în schimb oxigen.
6. Conceptul „15 minute”: în viitor, orice destinație (școli, magazine, birouri etc.) vor fi la maxim 15 minute de mers pe jos.
7. Ferme urbane: Agricultura va putea fi realizată pe acoperișuri, pentru a asigura hrană proaspătă locatarilor din zonele urbane.
8. Spații subterane: Mutarea autostrăzilor și a parcărilor va fi realizată sub pământ, astfel încât suprafețe de teren de la suprafață să poată fi folosite în scopuri ecologice.
9. Fără mașini personale: transportul va fi public, electric și gratuit pentru toți cetățenii.
10. Micro-mobilitate: Piste suspendate pentru biciclete și trotinete electrice.
11. Hyperloop și Bron: conexiuni ultra-rapide între orașe și livrări de mărfuri prin drone aeriene.
12. Asfalt inteligent: Drumuri ce încarcă mașinile electrice Wireless în timpul traseului.
13. Rețele I.O.T. (Internet Of Things): senzori ce reglează internetul în zonele publice și semafoarele în caz de risc.

În concluzie, cred că toate domeniile vor folosi în viitor senzori, mașinării și tot felul de alte invenții ce le vor permite inovarea și vor spori siguranța cetățenilor.

***Marian Bîcă* – Clasa a VI-a B**

PAGINA TA DE JURNAL

Vine vacanța, dar nu și pentru pagina ta de jurnal! Și pentru că vacanța de vară este lungă, ți-am rezervat două pagini de jurnal! Spor la scris!

”GÂND BUN”
REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI
Nr.5/2025-2026